

LEIDŽIA LIETUVOS PARTIZANŲ N. GRUPĖS ŠTABAS

Jei partizanų nebūtų...

Partizaninės kovos prieš mūsų krašto prispaudėjus lietuvių tautai brangiai kvestuoja. Laikas nuo laiko prasina per kaimus liūdnos žinios, kad vienoj ar kitoj vietoj, dėl partizanų susidūrimo su bolševikais ūkininko trobėsiai sudegę, žuvo civiliai žmonės - senoliai ar kūdikiai. Be to, miestų rusiuose tūkstančius žmonių enkavedistai pado, žiauriausiai juos kankina vien dėl įtarimo turėjus ryšį su partizanais.

Dėl materialinių nuostolių, baisių bolševikinių kankinimų ir žudymų kaip kur silpnės dvasios lietuvis išsigęsta prieš grėšimų ir suabejoja - ar apsimoka lietuviams pasipriešinimas? Silpnadvasiai samprtotauja, kad partizanai nei enkavedistus išnaikys nei raudonojo armija sumuš, todėl jų pastangos ir aukos veltui. Jie mano, kad reikia nuolankiai palenkėti galvas po bolševizmo jungu ir tik laukti, kad ateis laikas iš kažkur ir mus, lepšius, ištrauks iš po slegiančio bolševikinio vežimo rato. Bet tai bailių ir savanaudių filozofija! Tokiam lepšiui jūs pabandykite įrodyti, kad partizanų jau nėra, kad jie jau parėgo į Lenkiją ar kita kokia stichija juos sunaikinusi - pamatysite, kaip jis išsigęs. Nes gi naktis be partizanų visų savanaudių turta pavesta plėšimais išgarsėjusių azijatų, strijų ar kitokių „aktyvų“ malonei ir nemalonei. Tarbuoti piliečiai iš broliškų respublikų tuojuos savo amata pakeistų ir vietoj duonos nakties glūdumoje ateitų aukso paprašyti - pėsti abėitų, o važiuoti išvažiuotų. Ir sklistų po kaimus šurprios žinios apie ugnimi išdeginintas akis, prie sienų prikaltes rankas, apie šeimų išstudymus, sodybų išdeginimus - jei tik partizanų nebūtų. Bolševikų išperėti „katinai“ miestuose daug galvų žmonėms nupiaustė, jei nors vienas dantys tos galvos burnoje buvo, daugeliui rankas supiaustė, kad duonos kilogramą išplėsti galėtų. Bet mūsų kaimuose jie nepasirūdė, nes partizanai tai ne tarybinė milicija - plėšikų neglosto.

Per „žemės ūkio kooperatines draugijas“ jau visi kaimiečiai būtų „savanoriškai“ į kolchozus suvaryti, jei tik partizanų nebūtų, jei nebūtų, kas mus tauta vadinija, nuo bolševikų pinklių išpėja, kieta ranka svetimo turta mėgėjus sudraudžia.

Ir žmonių išvežimo „grafikas“ būtų bolševikinėje aukštumoje pastatytas, jei partizanų nebūtų. Išvežtųjų vietoje buriokiškų kolchozninkų tūkstančiai „liuoscose fondo žemėse“ darbuotųsi. O dabar žmonių išvežimas bolševikams aiškiai nuostolingas. Bausdami „puošę“ bolševikais patys save nušaudžia - išvežtųjų laukai dirtonauja - okupanta nemaitina. Ir

Ir daug visokių kitokių bolševikinių planų partizanai niekais paverčia ir todėl mūsų šalis vis dar nepriešvėja broliškų respublikų - lietuvis dar kasdien duoną valgo. Bet už vis didžiausius nuostolius bolševikai patiria tai dėl to, kad partizanai tvirtai laiko pažabotą jų vidaus ir užsienio propagandą. Jei partizanų nebūtų, tai ne vienas Rimba mūsų pavergtą šalį būtų aplankęsi bolševikai pulkais užsienio komunistus vėžtų ir jiems rodytų, kaip džiaugėmsi lietuviai tarybinėje snatvarkoje laimę suradę. Rodytų užsienio komunistiškiesiems agentams, kaip pulkais lietuviai eina „Aukščiausią Tarybą“ rinkti, su koku entuziazmu ūkininkas pastutinį duonos kąsnį „valstybei“ atiduoda. Bet dabar nėra entuziazmo, nėra masių nuolankių vergų - nėra kuo ir prieš užsienį pasigirti. Priešingai, užsienis reguliariai gauna žinias, kas šlapus „geločinės uždangos“ darosi. Didžiuliu pasiryžimu, vienigai mūsų tautos vėdama kova prieš žiauriausią visų laikų grohiką plačiam pasauliui skelbia, kad sunki bolševikinė okupacija. Pasaulis mato, kad tautos nesvyruodamos pasirenka geriau žūtutinės kovos kelią nei tarybinio rojaus laimę. O tas daug ką pasako! Bolševizmo nepažįstančius užsienio darbininkus atšaldo nuo kompartijų šiltų viliejimų ir visoms tautoms primena apie skurų reikala ruoštiis galutiniam atsiskaitymai su tautų budeliu bolševizmu.

Štai dėl kurių priežasčių mūsų tautos partizaninė kova apsimoka, nors trumpame straipsnyje neįmanoma apžvelgti tos didžiulės reikšmės, kuri tenka mūsų kovai kari dėl tautinės, religinės, šeimyninės ir asmeninės laisvės. Jei partizaninė kova reikalauja daug aukų ir pasišventimo, jei kovojantieji tautai tenka pakelti žiaurią baisumą, tai nereikia, kad kova turi būti sustabdyta ar sustiprinta. Jei partizanų nebūtų, tai ramiems mūsų gyventojams taktų iškęsti dar žiauresnį ir baisesnį bolševizmo siautėjimą.

Veltui sauželė mūsų tautos išgamų dieną naktį svajoja, kad nuo raudonojo amaro nuolps lietuvis. Šimtmečių kovose mūsų tauta užgrūdinta. Lietuviai ne vergauti gimę! Kol pavergtą mūsų tauta - niekas nesulauks to laiko, kad partizanų nebūtų!

- Liepos mėn. 2 d. pasibaigė 6 d. trukusi anglų, prancūzų ir bolševikų užs. reik. min. ir konferencija, kurioje buvo svarstytas Maršalo pasiūlytas planas Europos kras tam atkurti. Kaip visados, taip ir ši karta bolševikai stengėsi trukdyti atkuriamąjį darbą ir konferencija pasibaigė be jokių rezultatų. Bet Vakarų demokratijos jau ryš tasi neatsižvelgti į bolševikų sukurtas kombinacijas ir pasaulio pokarinį tvarkymą tų Rusijai nedelį vaujant. Tuo tikslu liepos 12 d. anglai ir prancūzai Paryžiuje šaukia 22 valstybių konferenciją, kuriai pakviesta: Portugalija, Belgija, Olandija, Liuksemburgas, Islandija, Švedasrija, Italija, Danija, Švedija, Norvegija, Jugoslavija, Albanija, Graikija, Čekoslovakija, Rumunija, Vengrija, Bulgarija, Lenkija, Austrija, Turkija, Suomija ir Airija.

- Dėl nepavykusios Paryžiaus konferencijos Londono radijas sako, kad nors Molotovas ir nesutiko su Maršalo planu, bet jis bus vykdomas toliau, tačiau jau naujoje fazėje. Sovietų politikos negalima suprasti. Į bet kokius mėginimus Molotovas vis šaukia, kad tai kišimasis į kitų valstybių reikalus. Dėl tokio neigiamo atsakymo prie bendros Europos vienybės jau nebūs grįžtama. Šiandien visiems jau aišku, kad rusams tik jų saugumas rūpi ir tas jų saugumas yra netoks. Visi sunkumai tarp Rusijos ir Vakarų nenu galimi ir karo pavojus kaskart ryškėja.

- Vyr. kariuomenės žadės amerikiečių okupuotoj Vokietijos zonoj pareiškė, kad Rusijos nesutikimas su Molotovo planu sunkumų nesudarys ir toliau bus viskas vykdo ma be Rusijos.

- Belgijos ministras Spaakas pareiškė, kad Maršalo plano atmetimas, tai yra sabo tažas.

- Paryžiaus radijos pratebi dideli pesimizmą dėl Maršalo plano atmetimo.

- Ryšium su JAV nepriklausomybės diena kalbėjo Trumanas. Kalboje sakoma, kad kai kurios valstybės atmeta bendrą Europos atkurimo planą. Ir po antrojo pasaulinio karo jos dar nesupranta, kas tai yra tarptautinis bendradarbiavimas. JAV turi imtis atsakomybės už sunaikintas Europos ir Azijos atstatymą.

- Liepos 1 d. Vašingtone Maršalas sakė energingą kalbą, kad yra vedama propa ganda prieš JAV, kad jos siekiančios imperialistinių tikslų. Bet tai tėra tik propagan da, nes jei JAV nepagalbės Europai, tai Europa turės likti skurdė ir vargė. Jokių im perialistinių siekimų JAV neturi, ji nori tik laisva valia padėti tautoms.

- Graikijos komunistiniai kaimynai kelia neramumus, dėl ko graikai naujai aps kundę Saugumo Tarybai Jugoslaviją, Albaniją ir Bulgariją. Balkanų komisijos praneši ni, kuriame padėstyti liudininkų parodymai ir dokumentai įrodantieji, kad partizani nis veikimas buvo nuolat remiamas kaimyninių valstybių, bus tuoj svarstomas Saugumo Taryboje.

- Anglai, jų okupuotoje Vokietijos zonoje uždūrė komunistų laikraštį.

- Turkija ir Irakas pasirašė savitarpinės pagalbos sutartį.

- Irako nužustas mirties bausmė komunistų partijos sekretorius ir kiti komu nistiniai pareigūnai.

- Anglai Sov. S-gai įteikė trečią notą dėl Vengrijos įvykių.

- Jugoslavai pasiuntė anglams notą dėl anglų lėktuvų skraidymų virš Jugosla vijos teritorijos.

- JAV įvedė benzino kontrolę. Išskyrus Kanadą, užsienin benzinas neišleidžiamas.

- Popiežius ekskomunikavo Jugoslavijos komunistus, kurie sumušė Jugoslavijos kr dinolą.

- Į anglų okupuotą zoną atvyko 4000 bolšų karių priešlėktuvinei apsaugai.

- Kanada priima 6000 karo pabėgėlių iš vakarinių Vokietijos zonų.

- Anglijoje susikūrė krikščionių demokratų partija, į kuria įeina 50 atstovų i žemųjų rūmų ir 6 atstovai iš aukštųjų.

- Prancūzijoje prasidėjęs judėjimas prieš dabartinę vyriausybę. Spėjama, kad ju dėjimui vadovuoja De Golis ir noris įvesti diktatūrą.

Kolchozų pranašumas aiškus...

Bolševikų apauda visap giria kolchozinę santvarką. Bet pas mus kolkas kolcho zus nakteltu vardu maskuoja - juos vadina „kooperatinėm žemės ūkio draugijom“. Be reika lo tokiui propagandai bolševikai popierių gadina, - mes visi matome didžiulį pranašu mą tarp kolektyvinio ir individualinio žemės ūkio. Antai, kas iš mūsų matė automobi liais važinėjančius ubagus? O broliškų respublikų tarybinės valdžios aprūpin ti pranašiasia susisiekimo technika. Ištiesios motorizuotos ubagų divizijos važiuoja Lietuvon, kur žemės ūkis dar neatkurtas - neišvystytas ir vaikšto po kaimus duonos prašydam. Žinoma, tokiais patogumais aprūpinami tik Tėvynės karo ordenuoti dalyviai ar jų šeimos, o šiaip piliečiai Rusijos gėlmės badu miršta, miršta ir Stalina „gar bina“, kaip ir dera „liaudžiai nugalėtojai“. Motorizuotos ubagų divizijos tegalimos tik įgyvendinus komunistinę santvarką su priešakinio žemės ūkio sutvarkymu - su kolcho zinimu. Tragi visi junkitės į „kooperatinės žemės ūkio draugijas“. o tuojaus galėsito automobiliais važiuoti ubagauti. Tik nežinia į kurį kraštą?..

Pateisoma klaida: 1-mame pusl. 21-ojo eilutėje turi būti - nors vienas aukso dantys..

Литва и оккупант - Советский Союз

После первой мировой войны освободились страны, захваченные царями России. Среди них и Литва своими усилиями стала независимым государством. В России коммунисты захватили власть и государству дали имя - Советский Союз. Независимость Литвы признали все государства, среди них и Советский Союз, который 1926 году подписал с Литвой двухсторонний мирный договор, обещая уважать суверенитет Литвы и территориальную неприкосновенность.

Литва - страна земледелия. Ее жители в большинстве средние и мелкие крестьяне. Мирный, трудолюбивый и любящий свободу литовский народ в течении двадцатидвухлетней независимой демократической жизни свое государство, Литву, поставил на уровень культурных западных стран. Экономический и социальный быт Литвы несравненно стоял выше чем в Советском Союзе. Человек нуждается свободой и достоинством, о чем в Советском Союзе и думать не было можно.

Литва цвела, и народ стремился достичь еще лучшего. В то время большевики со своей бесстыдной и лживой пропагандой лезли в совесть литовского работника, но успеха не имели. В Литве коммунистов так как и не было.

Когда гитлеровская Германия громила Западную Европу, Советский Союз 1940 г. бесстыдно расторг мирный договор и со своей армией захватил Литву, поставил коомунистическую власть и Литву присоединил к себе, а всему миру и своим русским народам об'явил, что рабочий класс Литвы просит Сов. Союза, чтобы он оккупировал Литву и что литовский народ своей волей присоединил Литву к Советскому Союзу.

Вот что говорили о тогдашней жизни в Литве в первые дни оккупации прибывшие семьи красноармейцев и советских чиновников: "Наши пропагандисты нам рассказывали, что в Литве люди голодают, одеты в тряпках, терпят угнетение и рабство. Но мы видим все наоборот: люди хорошо одеты, могут свободно говорить, что им угодно, магазины полны продуктов и текстильных изделий, все дешево. Литву мы видим как маленькую Америку". Но вскоре после вторжения Красной Армии на Литве начались аресты, преследование и изгнание в СССР. Магазины полупустели, все подорожало.

Как литовские рабочие просили, чтобы Красная Армия оккупировала Литву или Литва сама присоединилась бы к Сов. Союзу, ясно показывает и этот факт: только что началась германо - советская война и только что немцы перешли литовскую границу, уже литовские города руками этих самих рабочих были очищены от коммунистов.

С американской военной помощью фортуна войны перешла на сторону Сов. Союза. Красная Армия выгнала германскую армию из России и, преследуя ее, 1944 г. второй раз захватила Литву. Со второй оккупацией оккупант Сов. Союз еще грознее и беспощаднее схватился уничтожать страну и ничем невиновный литовский народ. Советский оккупант запретил свободу слова, мысли и печати, лишил всякие права человека. Принудительное коллективное хозяйство и рабский труд ведут к голоду и к нищете. Постоянное преследование, аресты и беспощадное варварское мучение на допросах, изгнание на принудительные работы в СССР - все это обозначают данную свободу коммунистами Сов. Союза под прикрытием горсточки отбросок литовского народа: воров, пьяниц, рецидивистов и других безморальных элементов.

Литовский народ жаждает настоящей свободы. Он сам хочет быть хозяином своей страны. Литовский народ не может терпеть угнетение и рабство. Литовские патриоты восстали с ружьями в руках против большевистскую тиранию. Они героически борются за свободу слова и мысли, за основные права человека, за свои красивые усадьбы, за независимость своей страны. Они воюют против русских народов и красноармейцев. Они воюют и уничтожают всех тех, кто препятствует им достичь святого дела - свободы. Этих литовских патриотов партизан агенты МВД и МГБ и большевики зовут бандитами. Эта кличка принадлежит им самим. Большевистская пропаганда об'являет, что литовские партизаны - это сыновья кулаков и помещиков. Нет и еще раз нет. Это сыны литовской деревни - средних и мелких крестьян и рабочих. Агенты МВД и МГБ тела этих героев бросают на улицах, в помойные ямы или скармливают своим полицейским

собакам. Так поступать, как поступает кровавый оккупант, могут только азиатские варвары. Такого варварства история не знает.

Литовский народ не признает Литвы частью Сов. Союза. За исключением советских сателлитов, этого не признают и государства всего мира.

Во время шестилетней оккупации кровавый оккупант, желая ввести большевистский строй, убедился, что со стороны литовского народа встречается упорное сопротивление: каждую жалую надо брать силой, как седельную крепость, и с каждым литовцем надо бороться, как с бойцом героям. Не смотря на все зверства со стороны оккупанта, литовский народ во главе со своими героями - партизанами будет вести борьбу до тех пор, пока в Литве не останется ни одного большевика и пока страна не станет свободной.

Такое патристическое восстание за свободу ведется не только в Литве, но и в Латвии, Эстонии, Польше, Чехословакии, Венгрии, Румынии и Болгарии. В последнее время партизанское движение началось и на Украине. Народы и другие народы Сов. Союза раз осмелиться и восстать против сталинскую тиранию.

Весь прочный мир хорошо знает, что в пределах Сов. Союза господствуют нищета, принудительный рабский труд, ненависть друг к другу, отсутствие всяких прав человека и что человек равно, что и муха. Демократическому миру хорошо известны и все империалистические агрессивные намерения Сов. Союза. Жалос и рабство большевики Сов. Союза стремятся навязать и всему миру. Для того, чтобы уничтожить безысходный большевизм, опальный мир организует мощные военные блоки. Не за горами то время, когда подымутся миллионы рабством скованных рук против своего злейшего врага - коммунизма. Им на помощь придут народы всего свободного мира и сметут коммунизм с поверхности земного шара.

Известия из всего мира

— Коммунистическая пропаганда коминформа громко говорит о больших успехах коммунизма в Сов. Союзе и в странах так называемой народной демократии Восточной Европы, но обстоятельства показывают совсем что другое. В Сов. Союзе на последних выборах в всесоюзный верховный совет не было выставлено кандидатами на переизбрание более половины всех коммунистических лидеров, находящихся у власти. В странах Восточной Европы после захвата власти коммунистами всякая оппозиция была уничтожена. Эти страны стучались под влиянием Сов. Союза. Большое вмешательство Сов. Союза в внутренние дела этих стран, требование безотказного подчинения московскому политбюро вызвало большое негодование. Югославия совсем отказалась подчиняться Москве. В других странах начались чистки коммунистических партий и правительств. Суровые процессы над старыми коммунистическими лидерами этих стран, применяемый принудительный рабский труд все это вызвало серьезное неудовлетворение. Начала расти большая оппозиция, называемая титоизмом. Этот кризис коммунизма растет не только в странах коминформа, но и перебросился на Запад. В последние годы компартия Франции потеряла 1,7 миллионов член, т. е. 1/3 всего состава, Западная Германия уменьшилась на 50%. В США компартия только 1950 г. уменьшилась на 15%. Полное поражение потерпела австрийская компартия, которая на муниципальных выборах (и то в советской зоне) получила только 5% голосов.

— В Австралии, Венесуэле, Южной Африке и Новой Зеландии коммунистические партии объявлены незаконными. Карательное имущество конфисковано.

— В Японии на выборах в парламент коммунисты потеряли половину мест.

— Сов. Союз снабжает китайских коммунистов оружием, самолетами и другими военными припасами в борьбе против китайских националистов.

— "Голос Америки" из Нью-Йорка передает ежедневно пять радио программы на русском языке. Радиостанции Сов. Союза пытаются эти радиопередачи заглушать. Правительство Сов. Союза не хочет, чтобы правда доходила до советских слушателей. Ввиду того "Голос Америки" делает все возможное, чтобы правда о международных событиях доходила до советских радиослушателей и эти радиопередачи транслирует круглые сутки на коротких волнах 13, 10, 19, 25, 31, 41 и 49 метров.

LAISVĖS

VARPAS

Eina mums 1945 m.

LLKE DAINUOS APYGARDOS ORGANAS

Nr. 1 (38)

1952 m. birželio mėn. 5 d.

Lietuvos Jaunime !

Į tavo krypta mūsų tautos akys. Tu esi laidas kovoje dėl laisvės. Tik tau skirta iškovoti mūsų tautai šviesią, negestą čią laisvės saulę.

Mes a tsimenam didvyriškas 1918-jų metų kovas, kada so - džiaus' jaunimas apgynė Lietuvos laisvę. Mes žinome Giedraičių Širvintų kautynes. Tiesa, tada mes netekome Vilniaus krašto. Tačiau mūsų akys dieną ir naktį krypo pavergto krašto link. V niaus vardas skambėjo Lietuvos jaunimo žodžiuose ir dainose.

Šiandien mūsų tautą ištiko dar didesnis smūgis-ji visiškai neteko laisvės. Dabar vėl krypta tautos akys į tavo, jaunime su viltimi, kad tavo širdy neužgesus laisvės ugnis.

Šiuo metu mes gyvename naujo pasaulinio karo išvakarėse. Tai galima pastebėti iš to, kaip šiandien yra susirūpinę vakarai, ypač JAV. Todėl, jaunime, nereikia nusiminti, kad esame amžinai pavergti. Daugumas iš Jūsų galvoja, kad esame jau praeituvę. "Nei čia buvo kas, nei bus,"- taip kalba ne vienas tau tietis. Toks pasisakymas yra neteisingas, nes laisvė tikrai bus atgauta. Žinoma, negalima sakyti, kad tai bus rytoj ar poryt. Kada tai bus, aišku, tiksliai niekas negali pasakyti. Taigi reikia nustoti vilties ir nusiminti. Todėl, jaunuoli, būk tvirtas, nepalūšk. To iš tavęs reikalauja tėvynė, to iš tavęs nori ir LLKS.

Šiandien jaunimas raginamas stoti į komjaunimą. Tačiau dėsni dalis stengiasi nestoti į komjaunimo organizaciją, tuo pačiu parodydama savo atsparumą prieš siekimams, neduodama įnešti susiskaldymo ir neapykantos į savo gretas. Tačiau dalis jaunimo vis dėlto yra užsikrėtusi neapykanta vienas kitem. Žinok, kokiame nors kaime, vakaruškose, išigėrę vyrukai vienas kitą žiauriai sumuša, sužaloja. Ar tai yra geras dalykas tautai? Aišku, ne. Tatai rodo, kad jaunimas nėra visiškai vieningas, kartais vienas kito neapkenčia.

Mielas Lietuvos jaunime, - žinok, kad stojimas į komjaunimą neapykanta, nesutarimai yra mūsų tautos duobkasys. Jis tarnauja priešui, padeda žlugdyti mūsų tautos vienybę, padeda naikinti mūsų tautą. Tad, jaunime, šalin visa tai, kas silpnina mūsų tautą. Jos skirtos kovai dėl laisvės, skirtos garbingam reikalui. Gal netrukus sugaus laisvę nešančios patrankos, mums reiks pakilti į kovą. Niekas kitas tik tu, jaunuoli, turėsi vesti tautą į šviesesnę rytojų. Tad, ruoškis, būdek ir žinok, kad tas nevertas laisvės, kas negina jos !

---ooo000ooo---

Snaigė

P e r g a l ė s d a i n a

Sudainuoti aš dainą norėčiau,
Kad joj skausmo nebūtų gaidų,
Kad joj pergalės džiaugsmas skambėtų,
Kaip, kad dalgis brolių šienpiūvių.

Tegul tėviškė mūsų išgirsta
Apie kovą narsiųjų sūnų,
Tegul vargą ir kančią užmiršta,
Nes laisvę skiname jai su kardu.

Tegul mūsų sesutės nušluosto
Sūrią ašarą, skausmą akių.
Tegul šypsena veidą papuošia,
Greitai džiaugsimės laisve kartu.

Dainą šią tedainuoja mūs sesės
Tegul skamba ji virš miškų,
Tenuskrieja jinai ir į tolį,
Už akštųjų Sibiro kalnų.

Kas lietuvis, kas tėviškę myli,
Kam brangi mūs sena praeitis,
Te galutinam žygiui pakyla,
Ir negrižta- kol laisvės saulutė nešvis.

.....ooOoo.....

Kovas

D i e m e d ž i u i

Saulėlydis skubėjo
Į gimtus laukus,
O Diemedi, Diemedi,
Tu palikai savo karius.

Gyvybė plasdėjo,
Kur tik neisi,
O Tavoji gėso,
Žalio miško pakrašty.

Tu save aukojai
Už Lietuvą mūs,
Nepabūgai mirti
Vienas už visus.

- O mylimi draugai,
Sudie, aš jus palieku,
UŽ tėvynę mirti
Man nėra baisu !

Azijatai puolė,
Kaip plėšrūs vilkai,
Ginklą Tu prispaudei,
Švinu vaišinei.

- Ei girdi...! Ura !...
Tu nešauki, pasiduoki !
Iltis savo rodė,
Šaukė: - Nekovoki !

- Būkite prakeikti !

Valio Lietuva !

Budeliams vergauti
Niekad, niekad niekada !

Toki atsaka
Budeliams sviedei.
Nuaidējo trenksmas,
Suvirpējo pievos ir miškai.

Ach, graži padangė,
Mėlynas dangus...

Ir užgeso žvilgsnis
Toks tylus, ramus.

Tavo vardas
Niekad neišdils,
Žalios Diemedžio šakelės
Mums Tave visad primins.

Ilgus metus vadovavai,
Kovotoją mylimas buvai,
Kaip reik kovoti,
Pavyzdį davei.

Jie kalba apie mus.

Praeitų metų vasarą, trys drąsūs lietuviai žvejai pabėgė laivu iš Klaipėdos į Švediją. Tai buvo kapitonas L. Kublickas, J. Grišmanauskas ir E. Paulauskas. Šiuo metu jie yra nuvykę į JAV ir lanko lietuvių kolonijas. Visi trys, Lietuvos kovos ir kentejimų liūdinininkai, paprastais, bet širdingais žodžiais mums pasakoja dabarties gyvenimą Lietuvoje.

Pamatyti ir išgirsti iš bolševikų rojaus išstrūkusius lietuvius, paprastai susirenka daugybė žmonių. Dažniausiai neužtenka salėse vietų ir žmonėms tenka užpildyti koridorius. Pagal lietuviai pasakoja apie partizaninį judėjimą Lietuvoje, sėkmingą iš Klaipėdos į Švediją ir pn.

Kap. Kublickas iki 1947 metų buvo partizanų eilėse. Vėliau jis įstojo į jūrininkų mokyklą ir tapo kapitonu. Savo kalbos Kublickas yra pasakęs, kad jų bėgimo tikslas buvo ne savo kaimo gelbėjimas, bet papasakoti lietuviams ir amerikiečiams, koks yra tarybinis gyvenimas Lietuvoje.

-----oo00oo-----

Užsienio žinių apžvalga.

Pagal dabartinę Amerikos karinę politiką, - norint ginti ne namie, o sąjungininkų kraštuose, - Amerikos armijos, laivų ir aviacijos vadovybės prašo vis daugiau lėšų karinių bazių statybai sąjungininkų kraštuose. Kongreso išlaidų komitete bus apsvarstytas statomas aplink Sovietų Sąjungą karinių bazių žiedas, dėl kurio sovietai ir jų satelitai diena iš dienos daro neramesni. Ta proga buvo paskelbta, kad Amerikos oro pajėgos užsienio kraštuose, turi įsirengusios arba baigs šiais metais įrengti 118 oro bazių. Pačioje Amerikoje oro bazių yra 90, Šveicarijos viršininkams įtikinus vyriausybę turimų bazių tinklą dar išplėsti, ji paprašė kongreso, kad suteiktų 46,68 ml. doler

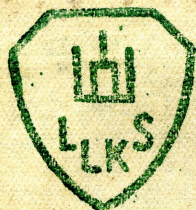
21

papildomų išlaidų minėtiems reikalams. Bendrai aviacijos vadovybė yra numačiusi savo bazių skaičių užsienio teritorijoje padidinti iki 143. Pačioj Amerikoje numatyta per ateinančius metus pastatyti dar 9 bazes (daugiausia Aliaskoje).

Aviacijos bazių ir aerodromų vietos minimos atsargiai. Tačiau per paskutinius pasitarimus ir įvairius ginčus su Kongresnariais yra paaškėję, kad slaptų bazių statyba vyksta net šiauriniame ašigalyje. JAV dabar daugiausia stato aerodromų ir kitų įrengimų Vakarų Europoje, Šiaurinėj Afrikoje (Maroke, Alžyre), Viduržemio jūros pakraščiais, Libijoje, Turkijoje ir kitose Vidurinių Rytų valstybėse. Be to, Viduržemio jūroje bus įrengta daug karo laivyno bazių.

JT armijos vyriausias vadas gen. Ridžėjus buvo nelaukta atvykęs į paliaubų delegacijos buveinę, kur turėjo svarbius pasitarimus su delegacijos štabo nariais. Jis pareiškė, kad paliaubų derybos pasiekė tokią padėtį, kad jam neįmanoma atspėti, kas toliau atsitiks.

Gen. Ridžėjus priėmė pas save spaudos atstovus, kuriems pareiškė savo nuomonę apie komunistų klastingą laikyseną bei ~~XXXXXXXXXX~~ skleidžiamas visokias melagystes ir nesąmones. Ypač jis paneigė komunistų propagandą dėl bakteriologinio karo. Komunistai teigia, kad JT vadovybė Korėjoje vartoja bakteriologinį ginklą. Gi gen. Ridžėjus tokį komunistų teigimą griežtai paneigė; komunistų kaltinimas bakteriologiniu karu yra visiškai neteisingas, jame nėra nė kibirkštėlės tiesos. Gen. Ridžėjus pareiškė, kad komunistai šią propagandą vartoja tam, kad pateiktų susirgimus, kilusius dėl epidemijų Šiaurės Korėjoje.

PARTIZANA

1950. III. 27. Pietu Lietuvos Srities Organas Nr. 3/7/

[illegible]

KOVOS BROLIAMS, KALINIAMS, TRENTI-
NIAMS IR VISIEMS DORIEMS TAUTIECĪBAS
LĪNKĪME RAMIŅU IR NUOTAIKINGU VĒL-
KŪ ŠVENČIU.

R e d a k c i j a

L i e t u v i ų t a u t o s G e l g o t a

Lietuva savo ilgose istorijose bėgyje yra pergyvenusi daug labai sunkių ir tamsių metų. Jos laukais nokartą užė karų audros, jos žemę trypė ir gėrybes niokėjo įvairiausi atėjūnai, tolimų kraštų žiaurūs ir nuožmūs barbarai. Daug kančių lietuviams teko iškentėti, sielvartauti, krauti ir ašarų, išlieti nelaimės metais.

Tačiau iš visų nelaimės metų sunkiausi ir tamsiausi yra raudonosios vergovės metai. Raudonieji okupantai grobia Lietuvos turtus ir voža į skurde paskendusią Rusiją, naikina kultūrą, lietuviai negirdėtu gausumu suimami, tremiami, kalėjimuose pūdomi, MGB rūsiuose kankinami ir žudomi. Tai, ką bolševikai Lietuvoje daro, yra šiurpu ir nežmoniškai žiauru. Padorus ir kultūringas žmogus negali įsivaizduoti visų bolševikų žiaurumų ir niekšybių. Taip elgtis, kaip raudonieji okupantai Lietuvoje elgiasi, gali tik išsigimę ir galutinai subarbarėję azijatai.

Lietuvų tauta, kad ir brisiama kraujo upeliais, nors vis atnaujinamos jos kruvinos žaizdos, nori gyventi ir ši savo ryžtingą troškimą įrodė, visomis išgalėmis ir būdais nepalaujamai ir tvirtai kovodama su kraugeriu okupantu dėl savo laisvės.

Sunkus šis lietuvių kelias. Tačiau argi jis nepanašus į Kristaus mirtį Golgotos kelyje. Artėjant į kalno viršūnę, Dievo Sūnaus pečius kaskart vis labiau slėgė sunki kryžiaus našta, oikvojo Jo dieviškai žmogiškas jėgas, sunkė prakaitą ir kraują. Apvainikavęs savo kančią pasiaukojimu ant kryžiaus, Kristus p r i s i k ė l ė! Uoloje išskaltame kape Jo nesulaikė nei užristas akmuo, nei kapą saugoję sargai. K r i s t u s n u g a l ė j o m i r t i!

Ir Lietuva jūc aukštyn ī savo Golgotos kalnā kopā, jūc arčiau šio krū-
vinojo kelio pabaigā, jūc daugiau asāru ī kraujo liejāsī īš perversu jo-
sūnū īr dukrū širdziū. Šis tautas kraujas īr bus tāja auka, kuri taip pa-
naši ī Golgotos kalno aukā īr kuri priekols Lietuvā īš vergijos.

Kremliaus tironas, jausdamas nebetolimą savo kruvinojo sosto griuvimą, lyg tie Kristaus budeliai, karštingiškai skuba užbaigti savo suplanuotą piktadarybę: išgrobti Lietuvos turtus, išdraskyti gražiąsias sodybas ir išžarstyti lietuvius po plačiuosius Azijos tyrus, kad jie niekad į Tėvynę sugrįžti negalėtų, o žydinti Nemuno šalies taptų nykia Azijos provincija.

Tačiau šiandien pasaulis jau kryžiaus karo ženkle, ir mūsų tautos likimas didelio dalimi priklauso nuo mūsų pačių, nes mes privalome bet kokiomis sąlygomis išsilaikyti Tėvynėje ir galimai daugiau išnaudoti nesuardytą šėmės ūkį. Tam reikalinga vienybė ir parama atsidūrusiam nelaimėje artimui.

Kovojanči ir dėl laisvės tiek aukų sudėjusi tauta negali išėiti pralaimėtoja. Didingas jos P r i s t i k ė l i m a s bus lietuvių tautos nemirtingumo ir teisės į laisvę bei nepriklausomybę įrodymas.

Zmonijos Atpirkėjo Prisikėlimo šventėsė visų lietuvių širdys tepakyla į Pasaulio Kūrėją su prašymu, kad suteiktų stiprybės ir ištvermės, laimintų mūsų žygius, kad nugalėtume mirtį, kaip kad Kristus į Golgotoje nugalėjo

- Kēlēs Kristus, kelsis ir Tēvynē, - gaus vedykiniai varpai ir skelbs kad lietuvių tautai skirtas Golgotas kelias kasdien trumpėja, kad greitai prasidės P r i s i k ó l i m a s. Tai bus visos krikščioniškosios žmoni-
jos kryžiaus žygis prieš kruvinąjį bolševizmą. Tam žygiui pasaulis baigi

muštis. Tai rodo visų Maskvai vergiškai paklusnių kompartijų isteriskas klyksmas: "Mes nenorime karo! Tarybų Sąjunga- taiką kylinti šalis..." Pats pasidarė Kremliaus valdovams, nos ateina atsiskaitymo valanda. Melu, apgaulė ir teroru paremtas sostas braška. Nušluoti jį nuo žemės paviršiaus kyla milijonai vergijos pančiais surakintų rankų. Joms į pagalbą ateis visos pasaulio laisvosios tautos. Juk ne kam kitam, kaip bolševizmo pavergtų tautų išlaisvinimui ir pašalinimui žmonijai mirtį nešančioje komunizmo, kuriame kariniai blokai. Geležiniu žiedu jie apjuosia Kremliaus tironiją ir vieną dieną sutraiškys ją kaip nuodingą šliužą.

Ateis šv. Velykų rytas... Tėvynėje esantieji skubės pasveikinti prisikėlusio Kristaus. Visų keliai sulinks ties Jo altoriais... Ir džiaugsmingo A l o l i u j a garsai teidiegia mūsyse pasiryžimą, nežiūrint, kas Tėvynei begrėstų, kokie pavojai ar audros beatūžtų, ištvermingai, kantriai ir su nepalaužiama viltimi žengti laisvės kovos keliais, vedančiais į ramų ir nepriklausomą gyvenimą.

Tautiečiai, kantrybės! Sulauksime mūsų visų be galo trėkštančios Lietuvos P r i s i k ė l i m o!

IŠ DŽUKŲ PARTIZANŲ ŽYGIŲ

1947 metais Nedzingės bažnytkaimyje buvo apsistoję penki raudonarmiečiai ir kapitonas. Jie vykdė topografinių matavimų darbus. Geležinio Vilko tėvūnijos partizanas Gylis ir Šmita paviliojo jų gražius ginklais, ir jie nusprendė juos žūt būt įsigyti. Tačiau kaip? Šmitas nemokėjo nė žodžio rusiškai, o Gylis - vos keletą, bet tų žodžių atsargos jokių būdu nepakako, kad raudonarmiečiai gražiuoju atiduotų ginklus. Pasitaikė puiki proga. Vienas ryšininkas, mokąs neblogai rusiškai kalbėti, pats pasisiūlė jiems į pagalbą. Bet šia vėl kliūtis: dviejų partizanų lyg ir per mažą, kad galėtų šokis rusus nuginkluti. Kadangi Gylis ir Šmita kovos draugai buvo išvykę, o delsti jie nemokėjo, tai ryšininko padėdami ryžosi dviesiems šį uždavinį atlikti.

Sutemus visi trys įėjo į bažnytkaimį ir prisilino prie namo, kur buvo apsistoję rusai. Sargybinis, pamatęs ginkluotus vyrus, apsilėkėsi, jam noma-tyta uniforma, išsigando ir tyliai spruko mėnesienos nušviestais laukais. Gylis ir Šmitas be kovos "apsupę" namą, o ryšininkas priėjo prie lango ir stipriai pabeldė. Lango netrukus pasirodė rusas.

- Kto zdiess? - paklausė jis.

- Lietuvos partizanai! - atsakė jam rusiškai ir pridūrė: - Jūs apsupti. Mes reikalaujame, kad vienas iš jūsų išneštų visus ginklus į gonkas. Tučiam kelias minutes pagalvoti. Jei nesutiksite ginklų atiduoti, mes padegsime namą ir atidengsime ugnį. Jei gražiuoju atiduosite ginklus, mes jums nieko nedarysime. Mes prieš rusų tautą ir jos kareivius nekovojame.

Namą kurį laiką viešpatavo mirtina tylą. Gylis ir Šmitas laukė. Po kelių minučių gonkose pasirodė rusų karininkas, automatais nešinas. Tada Gylis pasikėlė iš užimtos pozicijos, liepė rusui karininkui grįžti į kambarį, o pats surinko ginklus ir perdavė juos Šmitui ir ryšininkui.

Taip, gal būtų žygis ir būtų pasibaigęs, tačiau Gylis užsigeidė pasirodyti patiems rusoliams, paaiškinti jiems, kokio yra ir ko siekia Lietuvos partizanai. Be to, "nepatogu", nepratarus nė žodžio, slapta išsišalinti. Ir Gylis išžongė į namo vidų. Čia, didžiausiam jo nustobimui, kapitonas, greit surikiavęs kareivius, kažką jam atraportavo. Deja, Gylis nieko nesuprato. Kurį laiką Gylis rinko atmintyje žinomus jam rusiškų žodžius. Pagaliau išsiriikiavusiems kareiviams išdrožė tokią kalbą:

- Ruski seldat partizanai nosterliat. Ankavedist, kamunist - kaput! O jus, vyrai, - charašo! Mums nada automat... Mes, - pridūrė, rodydamas į savo pirštą, - partizanai žaibas otriad...

Gylis susijaudinęs dar kažką kalbėjo, tačiau ruseliai nieko nesusuprato, nes tai buvo kuri kita "kalba", bet tik ne lietuvių ir ne rusų.

Baigęs kalbėti, Gylis su visais atsisveikino ir išėjo laukan. Reikėjo savaldiai atambesnio dalinio atsitraukimą. Ir abu partizanai visą bažnytkaimį sudrebino savo komandomis ir ilgais švilpimais. Didesniam išpūdzimui palikti jie dar paleido po keletą šūvių į orą.

- Na, dabar rusai tikrai pagalvos, kad mūsų čia mažiausiai koks šimtas buvo, - nusprendė Gylis su Šmitu ir pasuko "namo".

"Namuose" jie rado grįžusius draugus. Dar ilgai tą naktį slėptuvėje, blankiai blykčiojant žibalinei lemputei, truko dalijimasis išpūdžiais. Autontai ėjo iš rankų į rankas. Visi vis žiūrėjo į vamzdį, kulka kalibrą tikrino. O vamzdžiai iš tiesų buvo geri: graižtves blizgėte blizgėjo...

Rinkimų į aukščiausią tarybą tikroji eiga Pietų Lietuvoje

Kaip anksčiau, taip ir šiomet rinkimams buvo rengiamasi "su dideliu pakilimu". Prie rinkiminių būstinių buvo stipriai šluojami ir šakomis nukaišomi takai. Kai kur į kaimus net ir bufetai buvo atvežti. Ir iš anksto rinkiminiams pareigūnams buvo duoti nurodymai žiūrėti tvarkos, kad rinkimų dieną, eidami balsuoti, rinkėjai nesigrūstų, kad bufetuose nebalsavo rinkėjai nemusigertų - geriau tegu, balsa atidavę, prisigeria iki paties ir pan. Rinkimų dieną prie būstinių įvairiems tikslams buvo užsakyta po kelotą dešimčių pastočių. Žodžiu, viskas buvo iki smulkmenų apgalvota.

Išaušo "svajotoji" rinkimų diena. Vėjas, nešiodamas sniegą, maišė dangų su žeme. Kaip miestuose, taip ir kaimuose piliečių judėjimas - nė gyvos dvasios. Rinkiminės būstinės buvo pilnos ginkluotų MVD-istų ir stribų. Kaimuose prie būstinių buvo suvaryta daugybė pastočių. Visi laukė rinkimų. Miestuose kur-ne-kur tarnautojėlis ar darbininkas, kad neįsipyktų tarybinei valdžiai, slapčia patveriais, pasieniais slinko į rinkiminės būstinės ir, ten įtrenkę "balsą", apsidairę spruko atgal, kad niekas iš pažįstamų nepastebėtų.

Kaimuose jau ir priešpiečiai atėjo, o rinkėjai, išskyrus apylinkių ir kolechpozelių pirmininkų žmonas, vis dar nesirodė. Rinkiminės komisijos reikėjo duoti pranešimus į centrą apie rinkimų eigą, tačiau ką gi pranešti, jeigu niekas nebalsavo. Tačiau nėra padėties be išeities. Taip, pvz., vienoje būstinėje vyko toks rinkiminės komisijos narių pokalbis:

Pirmininkas: "Ką gi, pranešim, kad balsavo jau 96 %". Atstovas iš kompartijos: "Ar ne per daug, drauge pirmininke? Aš manau, kad pakaks 93%". - "Tvarka", sutinka pirmininkas ir siunčia pranešimą.

Ir taip panašiai visos komisijos kas dvi valandas žaibo greitumu siuntė į centrą važiuotus ar raitus pasiuntinius su pranešimais, kol pagaliau pasiekė 100 %. Pasiuntinius išpėdavo, jog nelaimės atveju pranešimus sunaikintų, kad nepatektų "banditams".

Tuo tarpu "ginkluotoji armija" nuo tamsos siautė kaimuose su urnomis, bet ir čia pasisekimo neturėjo, nes namuose daugiausia rasdavo tik vaikus. Buvo ir tikių agitatorių, kurie, nenorėdami be reikalo liesti piliečiams į akis, pasirinkdavo kaimo kokio nors ištremto gyventoją trobesius ir, ten sulindę, "nubalsuodavo" už visą kaimą. Gi rinkiminės komisijos saugai ruožtu, nežiūrint, kad ginkluotos gaujos su urnomis iš kaimų dar nebuvę grįžusios, pranešimus siųsdavo punktualiai, palaipsniui didindamos procentą. Vakarep grįžo iš kaimų gaujos, pačios prigrūdusios urnas, ir rinkimai baigėsi.

Taip iš tikrųjų vyko ir baigėsi "teisingiausi" ir "demokratiškiausi" visame pasaulyje rinkimai į aukščiausiąją tarybą. O dabar tarybinė spauda ir radijas skelbia, kad balsavo 99,98 % visų rinkėjų.

-c00-

Prieš rinkimus į aukšč. tarybą Prienų apskrityje vienoje rinkiminėje būstinėje apsisitoję apsaugai MVD-istai šalia būstinės prie modžio prisikėlė "tėvą" Staliną ir išstatė sargybą. Atvykusios apsaugos vadas, palikęs sargybai saugoti "tėvą" ir būstinę, su būriu išėjo į kaimą po "kuparus" ir stalčius ieškoti "banditų". Likęs sargyboje sargybinis, stipriai vaikščioldamas, saugojo jam pavestą postą. Besargybuodamas panoro rūkyti, tačiau neturėjo degtukų, todėl užėjo į būstinę. Grįžęs su degančia "bankrutka", patenkintas, kaip ištikimam tarybiniam sūnui pridora, tęsė jam bolševikų partijos uždėtą pareigą. Po kiek laiko, metęs žvilgsnį į "tėvą", net išsižiojo apstulbęs: virš "tėvo" prisogtas atsišaukimas: "Nė vienas prie balsavimo urnos..." Nustebęs "nenugalimasis" maskviškai nusikėlė ir negalėjo suprasti, kaip, jam stovint sargyboje, atsirado "banditiškas" atsišaukimas. Atsišaukimo nukabinti nedrįso ir saugojo pusę dienos, kol grįžo iš kaimo "banditų" ieškotojai.

Kaip rudieji "išvadavo" nuo raudonųjų

Stovi kaimas susirinkęs
Prie plentų ir pakelen.
Visas kraštas pasitinka
Naują vilką su gėlim.

- Bravc, vyrai! Man patiko!
Kas jie - priešai ar draugai,
Bet jei muša bolševiką,
Aišku, daro neblogai.

Šiaipjau liko seni rėmai,
Nes germanai jau išsyk,
"Tėvą" Staliną ištrenkę,
Išodino "Hitler Sieg".

Kujis, plautuvos prapuolė,
Bet, pasiūrim, vėl blogai:
Su blauzdikauliais kaukolė,
O ant svastikos - ragai.

- Kam tie kaulai? Tik ant acto
Bonkų šitekius mačiau;
Tai, tur būt, kad nusigąstum
Ir vergautum vokiečiams.

- Iš, brolyti, nieko goro.
Reik su tokiu atsargiau... -
Kaimas gryčią užsidaro
Ir atsikvepia lengviau.

Bet neilgai atsiduso.
Klauso - beldžiasi vis tiek.
Įsirito storas prūsas:
- Mutter, Butter! Bauer, Speck!

Tuoį užrašė karvę, avi
Storo parkerio galu
Ir pareiškė: "Išvadavom
Nuo raudonų vabaly".

- Nuo raudonų... Ačiū, pone,
Bet užleidote rudais.
Gal ir šitie kaip mongolai
Su tokiais plačiais žandais?

Prūsas, viską susirašęs,
Pasitaisė akinius.
- Ryt atneši sviesto kašę,
Kitą dieną - kiaušinius.

- Štai, kaimyne, ir pasaulis,
Čia - rytai, ten - vakarai...
Išsikėlė kaip dvi kiaulės,
O tu noški kibirai.

Šitas-laisvę, tas-lygybę...
Pasikartų po velnių,
Nes abu išikibę
Tik į paltį lašinių!

- Dirbau,- šnekasi kaimiečiai,-
Anksčiau kėliau ir guliau...
Kad užspringtų kur akėčiom
Jie abu pagaliau!

Baigia klėtyje susėti
Ir peliuskas, ir vikius...
Ir, sudarę "arbeitsamtus",
Gaudė vyrus po laukus.

Vietos rinktinę sukūrė
Ir paskelbė - gintis lois.
Apginklavo visą būrį
Dviem "vintovkės" šoviniais.

Ir šnairuoja į Lietuvą
Pro visų langų remus:
- Jei priesime po būvį,
Tai tikriausiai jie į mus.

Ir germanai nusigando:
- Apginklavom ne laikų!-
Griobė rinktinę už sprando,
Bet lietuviai - į miškus.

Miškas - tėviškė antrąji
Nelaimingos Lietuvos.
Miškas Lietuvą globoja
Ir priglaudžia po kovos.

Vėl miške lietuvis tyko,
Laukia geresnės progos,
O germaną bolševikai
Atgenioja per pusnį.

Atgaivino dėdė Samas
Raudenucius tiromus,
Bėrė mėsą kilogramais
Ir uždėjo "pagonus".

"Diginalo" uniforma
Ir žvaigždutės ant pečių...
O konservų - tai be normos,
Tik "ura" ant vokiečių!

Klausia Samas: "Kaip konservai?
Už arbūzą gal gardžiau?"
O mongolui sočio varva:
- Vienas Tilių sudaužau!

Karšta. Vasara. Rugpjūtis.
Sunkiai supasi kviečiai.
Jau ne tokio pasipūtę,
Žiūrim, grieta vokiečiai.

Pralaimėję, vyrai, "krygę".
"Mutter, Butter" ir "kaput".
Du prūsoliai atsilikę
Šaukia vištą: "Put-put-put..."

TARYBINIO GYVENIMO NUOTRUPOS

1949 m. vasarą Lazdijų apskrityje "liaudies teismas" sprendė bylą, sudarytą vienai moteriai už noatiduotas laiku dukles. Teismo dieną moteris pristatė visus privalomųjų pristatymų kvitus, kurie rodė, kad duklės atiduotos laiku ir visos. Betgi "buožinį sabotažą" juk reikia palaužti, todėl teisėjams su tarėjais ėmėsi dar kartą tikrinti kvitus. Pasirodė, kad trūksta... v i e r o k i a u š i n i o. Už tą vieną klaušinį teismas moterį nubaudė 900 Rb pabauda ir tekiu būdu demaskavo "buožinį sabotažą".

1949 metais Druskininkų grūdų sandėlyje sugedo nemažas kiekis suvežtų grūdų. Sandėlio vedėjas Velungevičius sugodusius javus supylė į Nemuną. Pasirodė, kad Sovietų Sąjunga kai kuriose arityse pavijo jau ir Ameriką, kur formeriai taip pat kai kada grūdus į upes ar vandenyną pila. Tai bent tarybiniai tempai!

Pornai vasarą Černiachovskio vardo kolchoze /Lazdijų apskr./ "Dzūkų žinių" korespondentai fotografavo kartą laukus. Bet foto aparatų objektyvai nukrypo ne į kolchozo laukus, bet į gretimų ūkininkų javus. Tai pamatę, kolchozininkai pareikalavo ir kolchozo laukus nufotografuoti.

- Pritrūkome filmų... Kitą kartą... - atsakė korespondentai.

Idomu, kodėl korespondentai taip atsakė. Matyt, gerą darliaus tame kolchoze buvo tikimasi sulaukti tik "kitą kartą"...

I r v a g i m s v a g i ū v a l d ž i a i g r i s o. Kartą vienas partizanų bičiuliui, jaunam vyrui, prisiėmė nugalėti į vieną Dzūkijos miestą punda pagrindinės spaudos ir perduoti platintojams. Prisiriša vyrukas punda prie dviračio ir dumia sau. Atvykęs į miestą, sumano jis dar šio to nusipirkti. Daug negalvodamas, palieka dviratį su pririštu pundu laikraštėlių prie namo ir skuba greičiau apsipirkti, kad dviračio kas "nenujotų". Apsipirkęs išeina iš krautuvės ir... net nutirpsta: dviratis stovi kaip stovėjęs, tačiau pundo su laikraštėliais nėra. Vyrukas šiek tiek nusimena: juk gaila, kad uždavinys liks neįvykdytas, ir skaitytojai negaus laikraštėlių paskaityti. Bet nieko nepadarysi, juk visaip šiais laikais atsitinka. "Prakeiktas vagis! Geriau jau dviratį būtų nujojęs!" nusikeikia vyrukas ir, apžarges dviratį, nedelbdamas mauna tolyn, nos nežinai gi žmogus, į kokias rankas pundas, už kurį mažiausia dešimt motų gresia, pakliuvo.

Praeina kelios dienos. Vyrui vėl tenka būti tame mieste. Užėina jis pas vieną kitą gerą pažįstamą, pasikalba ir nustemba, sužinojęs, kad laikraštėlius kažkas platina. Vadinasi, pundas su spauda neuvo veltui. "Vagis tai vagis, bet ir jam, matyt, vagių valdžia jau įgrišo, kad partizanų laikraštukus platina", pagalvoja vyrukas ir, sėdęs ant dviračio, linkamas spaudžia namo.

UŽSIENIO ŽINIOS

--- JAV valstybės departamentas kovą 5 d. pranešė, jog jai ir toliau vyks JAV diplomatinių atstovybių darbo trukdymas SSSR satelitiniuose kraštuose, tai bus griebiamasi analoginių veiksmų prieš tų kraštų atstovybes Jungtinėse Amerikos Valstybėse.

--- Maršalas Tito paneigė gandus, jog Jugoslavija dedanti pastangas susitaikyti su Maskva. Tito pareiškimu, ne Jugoslavija, bet Sov. Sąjunga turi dėti pastangas susitaikyti ir pirma to dar atšaukti šmeižtus, kuriuos skleidžia Maskva.

--- JAV valstybės departamente pranešimu, Graikijos pilietiniams karo vyriausybiniukų žuvo 14000, o sukilėlių- 37000 ir 41000 paimta į nelaisvę.

--- Anglijos karinis biudžetas šiais metais padidintas 20 milijonų svarų sterlingų. Ypatingas dėmesys bus kreipiamas į aviaciją ir laivyną. Mininkai bus aprūpinti reaktyviniais lėktuvais.

--- Ačesonas pareiškė, kad Jungtinės Amerikos Valstybės nacionalinė komisija vyriausybę rėms dar vienerius metus.

--- Į Angliją atakrenda pirmoji parąja skrajojančių tvirtovių, gautų iš JAV pagal karinę programą.

--- Francūzijos nacionalinis susirinkimas pareiškė pasitikėjimą Bido vyriausybei, priimdamas įstatymą, numatantį kovos būdus prieš valstybės gynybos sabotažą /prieš streikus/. Delegatai komunistai visai stenėjasi kliudyti šio įstatymo priėmimą. Buvo prieita net iki mustynių parlamento.

--- Reuterio agentūra praneša, kad gyventojai bėga iš komunistų valdomos Šandunio provincijos, kurioje kilo bačos. Komunistų užimtoje Pietų Kinijoje dėl bado auga antikomunistinis partizaninis judėjimas.

--- Jugoslavijos kompartijos politbiuro generalinis sekretorius pareiškė, kad sovietų vadai siekia jėga išplatinti sovietų įtaką kitoms valstybėms, kad nuslėptų socializmo krizį. Sov. Sąjungoje ir sutvirtintų savo viešpatavimą ir privilegijuotą padėtį. Užs. reik. min. Kardelis pažymėjo, kad sovietų politika platina imperializmą ir agresiją, nežiūrint tikrųjų rusų tautos siekių.

--- JAV valstybės departamentas paskelbė Ačesono kalbos specialiam susirinkime tekstą. Toje kalboje išdėstomi kai kurie JAV užs. politikos principai. Ačesonas pareiškė, kad sėkmingam karui su sovietų imperializmu vesti yra būtina konstruktyvinė politika, kuri padėtų sustiprinti tikėjamą demokratiją visame pasaulyje. Ačesonas kvietė visas tautas susivienyti ir duoti atkirtį sovietų pasaulinio viešpatavimo planams.

--- Olandija siunčia jūrininkų komandas į JAV priimti eskadriniamis minininkams, gautiems pagal Amerikos karinės pagalbos programą.

--- Vak. Vokietijos vyriausybė dar kovo mėn. perkels 11 svarbių valstybinių įstaigų į Vakarų Berlyną.

--- Kovo 28 d. Hagoje prasidės Atlanto pakte dalyvaujančių valstybių karinio komiteto, kurį sudaro tų valstybių štabų viršininkai, posėdžiai. Bus svarstomi kolektyvinės gynybos planai, kuriuos paruošė kariniai specialistai. Apsvarstęs tuos planus, karinis komitetas pristatys juos tvirtinti gynybos komitetui, kurį sudaro gynybos ministrai.

--- JAV prezidentas Trumenas kreipėsi į kongresą, prašydamas priimti įstatymo projektą, numatantį skirti daugiau kaip 3 milijardus dolerių tolimiesniam Amerikos techninės pagalbos Europai, Korėjai ir kt. kraštams vykdymui. Trumenas pareiškė, kad ši pagalba pašalins komunistinės agresijos pavojų ir leis ekonomiškai atsilikusioms šalims išigyti įranginų, kurio reikalingi jų laisvei ir nepriklausomybei. Trumenas toliau pažymėjo, kad komunizmas leidžia šaknis ten, kur viešpatuoja skurdas ir kančios. Laisvę mylinčios tautos gali nugalėti skurdą ir tuo būdu komunizmo pavojų, jei jos bus pasirengusios tam tikslui panaudoti visus savo išteklius ir pastangas.

--- JAV senatorius respublikonas Vandenbergas kreipėsi laišku į Amerikos pagalbos užs. valstybėms programos administratorių Hofmaną ir nurodė būtinumą tęsti toliau išeinančią iš partinių interesų politiką, pravedant Amerikos pagalbos programą ir tuo būdu stiprinant laisvę tautų, kurioms gresia komunizmo pavojus. Vandenbergas nurodė, kad Amerikos pagalbos programa suardė sovietų pasaulinio viešpatavimo planus. Toji programa sukūrė nepriklausomų tautų naują bendradarbiavimo sistemą, kuri užtikrina laisvę.

--- Amerikos ginklai pagal karinės pagalbos programą jau pasiekė Francūzijos ir Šiaurės Afrikos uostus.

--- Vak. Vokietijos vyriausybė kreipėsi į visas keturias okupacines valdžias, prašydama prarasti laisvus rinkimus į bendrą Vokietijos steigiamąjį susirinkimą. Rytų Vokietijos min. pirm. Grotovelis šį pasiūlymą atmetė. Amerikos vyr. komisaras Vokietijoje Maklojus pasisakė už laisvų rinkimų pravedimą. Francūzijos užs. reik. ministerijos atstovas pareiškė, kad Francūzija irgi palaikanti tokių rinkimų pasiūlymą, tačiau pirmiau reikia pašalinti taip vad. liaudies policiją Rytų Vokietijoje, nes ji trukdytų laisvų rinkimų pravedimą.

--- Aerodrome netoli Miuncheno nusileido 3 čekoslovakų lėktuvai su 85 žmonėmis, pabėgusiais iš Čekoslovakijos.

